

# Pyhäkön



# Lamppu

Eikä Jumalan lamppu  
ollut vielä sammunut 1. Sam 3:3



Suomen Luther-säätiön tiedotuslehti 3/2008

## MIHIN KIRKKOON?

**M**inkä kirkon palvelukseen Ruotsin Lähetyshiippakunnassa pastorit vihitään? Mihin kirkkoon Luther-säätiön Ruotsissa vihityt pastorit kastavat lapsia? Näitä kahta aivan oikeutettua kysymystä on toistamiseen toistettu. Löytyisikö vastaus sanasta kirkko, *ekklesia*, jolla on Uudessa testamentissa kolme ulottuvuutta: Kristuksen Kirkko (Mt.16:18), alueellinen paikalliskirkko (Apt.9:31) ja paikallisseurakunta (1.Kor.1:1). Mitä tämä käytännössä tarkoittaa?

Ensinnäkin on kyse Kristuksen Kirkosta. Liittään Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimessä vedellä toimitettu kaste lapsen Kristuksen seurakuntaruumiiseen. Samoin siunataanhan pappisvihkimyksessä ordinoitava näillä sanoilla: ”*Siunatkoon sinua kolmiyhteinen Jumala ja pyhittäköt sinut palvelemaan Kristuksen Kirkkoa aina ja kaikkialla* ” Kyse on ennen muuta hengellisistä todellisuuksista. Niihin liittyy myös juridisia ja hallinnollisia ulottuvuuksia, kuten esim. jäsenrekisterit ja paikalliskirkon myöntämät pappisoikeudet, mutta jumalallisesti ja inhimillisesti säädettyä ei saa sekoittaa tai niiden järjestystä hämärtää. Oikein toimitettu kaste on kaste, oikein kutsuttu ja vihitty pastori on pastori. Eihän Jumalan sana voi jäädä tyhjäksi ilman vaikutusta. Jumalan sana ei toivota, vaan todellisesti antaa sen, mitä se lupaa!

Toiseksi Kristuksen Kirkko tulee meille havaittavaksi ja konkreettiseksi jumalanpalvelukseen sanan ja sakramentin äärelle kokoontuneessa seurakunnassa. Normaalitylanteessa jumalanpalvelusyhteys, pappisvihkimykset ja virkaannimitykset sekä kasteet toteutuisivat Suomen ev.lut. kirkon paikallisseurakunnassa. Mutta tämä yhteys on särkynyt. Me emme ole Hengen sidettä halunneet

katkaista. Mutta kun kirkossa ei ole haluttu seurata Kristuksen ääntä, vaan on seurattu Raamatun vastaisia opetuksia ja opettajia, niin olemme joutuneet kokoontumaan jumalanpalvelusyhteisöihin. Kun piispat eivät ole suostuneet vihkimään pastoreita ja painostavat eroamaan seurakunnista ne, joilla vielä virka on, olemme seurakuntalaisina itse joutuneet kutsumaan ja vihkimään jumalanpalvelusyhteisöihin paimenia. Kun paimenet on asetettu sanan ja sakramentin viranhoitoon, on luonnollista, että he palvelevat myös kasteen sakramentilla laumaansa. Näin lampaat kokoontuvat seurakunnaksi alttarin ja saarnatuolin äärelle. Kristuksen lahjojen äärelä osallisuus Kristuksen Kirkkoon myös toteutuu.

Mikä olisikaan ollut vaihtoehto, jos yhteisöjä ei olisi perustettu tai paimenia ei olisi vihitty? Kuinka paljon hengellisesti köyhempiä olisimme? Kuinka monta hengellisesti orpoa oli jäänyt vailla kotipaikkaa?

Kolmanneksi kyse on paikalliskirkosta. Paikallisen alttarin äärelä kokoontuva seurakunta on aina myös osa suurempaa kokonaisuutta. Siksi paimeneksi vihittäväkin seurakunnalta kutsun saaneena seisoo kirkon yleisyyttä edustavan piispansa edessä. Luther-säätiö ei väitä olevansa kirkkokunta. Me olemme osa Kristuksen Kirkkoa ja toimimme jumalanpalvelusyhteisöissämme Suomen ev.-lut. kirkon sisällä sen tunnustuspykälä oikeuslähteenämme. Vaikka haluamme irrottautua ev.lut. kirkkoon kotiutuneista susista, emme halua katkaista yhteyksiä niin moniin tässä lammastarhassa kasvaneisiin lampaisiin ja alipaimeniin, vaan päinvastoin tukea ja rohkaista heitä. Haluamme jatkaa sitä samaa vanhaa, turvallista ja koeteltua luterilaista kristillisyyttä, jonka

menneet sukupolvet ovat meille siirtäneet. Mutta jos ja kun ev.lut. kirkko ei vihi paimenia eikä ota edes oikein kastettuja lapsia jäsenikseen, niin tarvitsemme siksi kirkon sisälle uusia itsenäisiä kirkollisia rakenteita. Siksi Luther-säätiö on myös osa Ruotsin Lähetyshiippakuntaa, joka sanoo hiippakuntajärjestyksessään itsestään: *Lähetyshiippakunta on osa yhtä, pyhää, yhteistä ja apostolista kirkkoa. Se on vapaa hiippakunta Jumalan kirkossa ja seurakunnassa Ruotsissa, muuttamattoman evankelis-luterilaisen tunnustuksen pohjalta. Se jatkaa sitä hengellistä perintöä, joka on vallinnut ja kasvanut Ruotsin kirkossa, ja pitää itseään ei-alueellisena hiippakuntana sen sisällä.*

Tämän yhteistyön kehittäminen Suomessa on meidän näkymme. Rohkeasti ja luottavaisesti saamme työtämme jatkaa, sillä tuonelan portitkaan eivät voi mitään Kristuksen sanalle rakennettua voittoa! ■

✍ JUHANA POHJOLA,  
LUTHER-SÄÄTIÖN DEKAANI

📷 PÄIVI POHJOLA



# VASTUUTA JA VAPAUTTA VALTUUSKUNNASSA

✍️ PETRI HILTUNEN 📷 KIMMO PUUSTINEN

**L**uther-säätiön valtuuskunta kokoontui toiseen kokoukseen Tampereelle 19. huhtikuuta. Valtuuskunta koostuu Luther-säätiön pastoreista sekä kunkin järjestäytyneen yhteisön valitsemista kahdesta edustajasta. Valtuuskunnan tehtävänä on toimia yhteisöjen yhteistyöelimenä, joka suunnittelee valtakunnallista toimintaa ja keskustelee Luther-säätiön kehittämistä. Tämänkertaisessa kokouksessa oli innostava ja toiveikas ilmapiiri, vaikka julkisuudessa on jälleen käyty kiivasta keskustelua mm. Ruotsissa vihittyjen pappien toimittamista kasteista.

## VASTUUTA

Dekaani Juhana Pohjola loi kokouksen alussa katsauksen siihen, missä nyt mennään ja mihin suuntaan ollaan etenemässä. Hän korosti erityisesti sitä, että kaikissa kaavailuissa tärkeintä on vastuun kantaminen. Luther-säätiöllä on vastuu niistä ihmisistä, jotka ovat tulleet mukaan yhteisöjen toimintaan ja hakevat hengellistä ruokaa yhteisöistämme.

Toisaalta Luther-säätiöllä on yhä kasvava vastuu lapsista ja kasvatuksesta. Se, ettei Ruotsissa vihittyjen pappien kastamia lapsia suostuta ottamaan edes kansankirkon jäseniksi, lisää vastuun ottamisen tarvetta yhteisöissä. Käytännössä monet lapsiperheet toivovat saavansa lapsilleen kristillisen kasvatuksen yhteisöjen ja Luther-säätiön yhteisen lapsityön kautta. Siksi lastenleirit ja tulevaisuudessa rippikoulutyö ovat meidän haasteitamme.

Näiden lisäksi Luther-säätiöllä on kasvava vastuu myös paimenista. Yhä enemmän on niitä pappeja, jotka eivät enää saa kansankirkon hiippakunnilta kaitsentaa vaan ennemminkin kurittamista. Ruotsissa vihityt papit puolestaan ovat täysin kirkon virallisen organisaation ulkopuolella, ja heidän hyvinvointiaan on tärkeä ottaa vastuu.

Tärkeimpänä vastuutehtävänä nähtiin kuitenkin luterilaisen uskonperinnön vaalimisen ja siirtämisen eteenpäin. Kun kansankirkko on myymässä sille annettua uskoa, on muiden otettava tämä tehtävä hoitaakseen. Meidän jumalanpalvelusyhteisöillämme on suuri kutsumus olla osaltamme säilyttämässä Suomessa sitä apostolista uskoa, joka pyhille on kertakaikkisesti annettu.

## VAPAUTTA

Luther-säätiöllä on ollut suuri vapaus kehittää työtä eteenpäin. Yhteistyö Ruotsin Lähetyshiippakunnassa on ollut hedelmällinen. Keskusteluja sen kehittämisestä Suomessa on hyvä viedä eteenpäin. Tässä vaiheessa tärkeintä on vahvistaa ruohonjuuritason hengellistä elämää juma-



lanpalvelusyhteisöissä ja luoda niistä koko maan kattava verkosto. Tänä vuonna on haaste rakentaa Luther-säätiön toimintaa tukeva ja palveleva keskustoimisto ja hankkia sille toimitilat ja työntekijät.

Valtuuskunnan kokouksessa keskusteltiin myös käytännön toiminnasta, kuten lapsityöstä, diakoniasta, lähetystyöstä ja kesän tapahtumista. Omissa työryhmissään pohdittiin talouden ja hallinnon kehittämiseen liittyviä asioita. Moni asia tuntui nytkähtävän kokouksessa eteenpäin ja edustajat vaikuttivat silmännähdessä tyytyväisiltä päivän antiin. ■

### Sisällys 3/2008

1. Pääkirjoitus
2. Vastuuta ja vapautta valtuuskunnassa
3. Pakanoiden tapa uskoa ihmeisiin ja ylliluonnolliseen

4. "Täytyykää Hengellä!"
5. Valokeilassa
6. "Lähetyshiippakunta" – mikä se on ja mihin sitä tarvitaan?

7. Jumalanpalvelukset
8. Kasvamassa ja kasvattamassa
9. Kannen kuva: Anthonis van Dyck – Die Ausgießung des Heiligen Geistes

# PAKANOIDEN TAPA USKOA IHMEISIIN JA YLILUONNOLLISEEN

☞ JARI KEKÄLE

**R**aatun näkökulmasta varsinaiset ihmeet ovat Jumalan teot luomisessa ja lunastuksessa sekä nämä kirkastavassa Pyhän Hengen työssä. Nämä ovat ihmeellisiä asioita Raamatun näkökulmassa. Lankeemuksessa ihminen kuvitteli tulevansa Jumalan kaltaiseksi ja kadotti samalla oikean Jumalan tuntemisen. Yksi osa tätä oli, että ns. tavalliset ihmeet syrjäyttivät kolmiyhteisen Jumalan varsinaiset ihmeet. Näitä varsinaisia ihmeitä langennut ihminen ei enää tuntenut tai hän piti niitä itsestään selvyyksinä. Sen sijaan kaikenlaisia muita ihmeellisiä ja hämmästyttäviä asioita ihminen alkoi ihannoida ja kumastella. Apostolien teoissa kuvattu Simon-noita antaa meille hyvän esimerkin pakanoiden tavasta uskoa ihmeisiin ja yliluonnolliseen. Hänen kauttaan löydämme ainakin neljä pakanalliselle ihmeuskolle tyypillistä piirrettä.

## IHMEIDEN TEKIJÄSTÄ TULEE SUURI

*“Mutta ennestään oli kaupungissa muuan mies, nimeltä Simon, joka harjoitti noituutta ja hämmästytti Samarian kansaa sanoen olevansa jokin suuri; ja häntä kuuntelivat kaikki, pienet ja suuret ja sanoivat: ”Tämä mies on se Jumalan voima, jota kutsutaan suureksi” (Apt 8:9).*

Tämän roolin suurena tai Jumalan voimana voi tietenkin saada sitä harkien tai haluamatta sitä. Olennaista ei olekaan se, mitä muut odottavat tai ajattelevat, vaan se, heittäkö ’ihmeiden tekijä’ toisten väärin odotuksiin ja pakanallisen uskon liekkeihin bensaa vai vettä? Simon-noita heitti bensaa ja niin tekevät kaikki, jotka eivät ymmärrä kolmiyhteisen Jumalan pelastussuunnitelmaa ja diagnoosia pelastettavan maailman tilasta.

Kuinka toisenlainen onkaan apostolien asenne: *“Israelin miehet mitä te tätä ihmettelette, tai mitä te meitä noin katselette, ikään kuin me omalla voimallamme tai hurskaudellamme olisimme saaneet hänet kävelemään. Aabrahamin, Iisakin ja Jaakobin Jumala, on kirkastanut poikansa Jeesuksen, jonka te annoitte alttiiksi ja kielsitte Pilatuksen edessä” (Apt 3:12).* Pietari Korneliuksen kodissa: *“-- meni Kornelius häntä vastaan, lankesi hänen jalkojensa juureen ja kumartui maahan. Mutta Pietari nosti hänet ylös sanoen: ’nouse, minäkin olen ihminen’” (Apt 10:25).*

Pakanallista ihmeuskoa ei pidä ruokkia, vaan sammuttaa, että voima pysyisi Jumalan voimana. Jumalan voima ja tuli kestää veden, kuten Elia aikoinaan näytti Karmelin vuorella. Mutta kestämmekö me sen, onkin toinen asia.

## KUUNTELEE NIIN KAUAN KUIN HÄMMÄSTYTETÄÄN

*“Ja he kuuntelivat häntä sentähden, että hän kauan aikaa oli noituuskislaan heitä hämmästyttänyt.” (Apt 8:11)*

Kristillisen uskon kannalta tämä piirre pakanoiden tavassa uskoa ihmeisiin ja yliluonnolliseen on erityisen hankala. Se merkitsee nimittäin sitä, että keskeinen pelastussanoma rististä ja ristiinnaulitusta on sen tähden vaarassa tahallaan tai yleensä tahtomattaan siirtyä syrjään. Jos pakanallisen ihmeuskon narusta vedetään hyväuskoisesti, niin saadaan kyllä lyhyellä tähtäimellä voittoja ja suuria lukuja katsomoihin. Samalla kuitenkin ollaan tiellä, jossa ristinmies ja ristinteologia joutuvat syrjään. Miksi? Siksi, että pakanallinen usko ihmeisiin ja yliluonnolliseen ei voi sulattaa ristinteologiaa. Kuiten-

kin terve kristillinen karismaattisuus näkyy juuri siinä, että se pystyy kumartumaan ristin Herran edessä silloinkin, kuin hän ihmeiden ja parantumisten sijasta antaa sairauksia ja kärsimyksiä. Terve kristillinen karismaattisuus ei iloitse siitä, että henget ovat alamaisia, vaan siitä, että Kristuksen ristin tähden nimet ovat kirjoitettuina taivaassa tuntui milta tuntui.

Yleensä nämä keskeiset puolet kuitenkin vaietaan kuoliaaksi mainostuksellisesti mielenkiintoisempien asioiden tähden (kuten ihmeet, kaa-tumiset, kultahiput jne). Markkina-arvonsa nuo pakanoita hämmästyttävät ’ihmeelliset’ asiat saavat juuri siitä, että ne vetoavat langenneessa ihmisessä asuvaan pakanoiden tapaan uskoa ihmeisiin ja yliluonnolliseen. Ne hämmästyttävät ja siksi ihmiset ovat valmiita kuuntelemaan - niin kauan kuin heitä hämmästytetään - ja näin kierre on valmis. Evankeliumi ristiinnaulitusta on sen sijaan langenneelle ihmiselle vieras. Se on hullutus luonnolliselle ihmiselle eikä sitä sen tähden voi ymmärtää kuin Pyhän Hengen työn tuloksena ja ristin alla. Tällaiseen kristilliseen uskoon terve kristillinen karismaattisuus kuitenkin opastaa ihmisiä, vaikka se ei olekaan heidän luontaisten odotustensa täyttämistä.

## TAHTOO OSTAA JUMALAN LAHJAN

*“Mutta kun Simon näki, että Henki annettiin sille, jonka päälle apostolit panivat kätensä, toi hän heille rahaa...” (Apt 8:18)*

Armolahjoista kohdalla on häkellyttävää kohdata juuri tämä pakanallisen mielen piirre ihmisissä, myös itsessään. Vaikka itse sana armolahja

puhuu kaikkinaista kaupankäyntiä vastaan ei juuri koskaan asiaa voi lähestyä ilman tämän piirteen esille tuloa. Joko asia tulee esiin negaatio- tai manipulointina.

Negaatiosta on kyse silloin, kun ihmiset eivät usko, että heillä olisi armolahjoja tai että he voisivat saada niitä. Miksi? Siksi, koska he ovat niin kurjia ja huonoja uskovia. Mutta kysehän on *armolahjoista*. Eivätkö molemmat sanat julista tämän pakanallisen luontomme vastustelu- ja vastaan. Lahjat annetaan armosta, silloin kun Jumala niin tahtoo.

Manipulointi taas esiintyy esimerkiksi kiittämistekniikkana. Kiitä vaan, niin kyllä Jumala antaa sinulle kielilläpuhumisen lahjan. Niin alkaa kiitos, kiitos, kiitos -tekniikan mukainen Jumalan manipulointi, jossa hänelle ei haluttaisi antaa mahdollisuutta sanoa EI. Raamattu kuitenkin korostaa erilaisuuden rikkautta Jumalan suunnitelmassa. Käsi on hyvä, vaikka ei ole silmä. Kaikki eivät puhu kielillä eikä tarvitsekaan.

## OSTAA JUMALAN LAHJAN SAADAKSEEN VALTAA

*“... ja sanoi: 'Antakaa minullekin se valta, että kenen päälle minä käteni panen, se saa Pyhän Hengen.'”*

Tässä ollaan hyvin lähellä lankeemuskertomuksen tilannetta, jossa kiusaus oli nimenomaan Jumalan kaltaisuuteen. Armolahjoihin ja Pyhän Hengen työhön ei kuitenkaan kristillisessä kontekstissa ensimmäisenä liitetä sanaa valta, vaan sanat vastuu ja rakkaus. Sen tähden Paavalikin sijoitti (1 Kor.13) rakkauden ylistyksen armolahjaepisodin eteen. Ja rakkaus kristillisessä mielessä taas ei nosta meitä ylös valtaan, vaan kutsuu meidät seuraamaan häntä, joka luopui asemastaan ja riisutui vallastaan. Meille sanotaan: *”Olkoon teillä se sama mieli, joka Kristuksella oli, joka ei, vaikka hänellä olikin Jumalan muoto, katsonut saaliikseen olla Jumalan kaltainen, vaan tyhjänsä itsensä ja otti orjan muodon, tuli*

*ihmisten kaltaiseksi, ja hänet havaittiin olennaltaan sellaiseksi kuin ihminen;”* (Fil.2).

Simon-noidalla ei ollut tätä mieltä, vaan hän oli Jeesukseen uskottuaankin vielä lihallisen pakanallisen mielensä ja ajattelutapansa vallassa. Miten on meidän laitamme?

## MITEN VARJELTUA PAKANALLISELTA IHMEUSKOLTA?

Miten on mahdollista, että Jumala voi varjella omansa lankeamasta pysyvästi pakanallisen ihmeuskon pauloihin? Tärkeää on tietenkin oikea kristillinen opetus ja seurakuntaelämä.

Dogmihistorioitsija Jaroslav Pelikan sanoo, että kolminaisuusopin muotoilemisella kristillinen kirkko veti rajalinjan, joka erotti sen pakanoiden tavasta uskoa ihmeisiin ja yliluonnolliseen. Samalla hänen mukaansa vahvistettiin kristillisen uskon luonne pelastususkontona.

Koska tämä ilmoituksen näköala puuttuu, tulee Jumalan kolmiykytyden ja siitä avautuvan pelastushistoriallisen näkökulman tilalle yleinen Henki-keskeisyys tai hengellisyyteen liittyvät hätkähtelyt/manifestaatiot. Lähestyjä ja lähestymissuunta on näissä malleissa täysin päinvastaiset. Perinteisen kristinuskon näkökulmasta Jumala tulee alas etsimään ihmistä, joka on hukassa ja pakenee Jumalaa. Pakanallisessa näkökulmassa ihminen lähestyy ja etsii kokemuksellisesti heittäytyen Jumalaa, joka pakenee ihmistä.

Tämä pakanallinen tapa ajatella Jumalasta asuu kaikissa langenneissa ihmisissä - siis myös kristityissä. Siksi sillä on sillanpääasema myös jokaisen kristillisen seurakunnan sisällä uskonsuuntaan katsomatta. Edellä sanottu ei tarkoita sitä, etteikö kristilliseen Jumala uskoonkin liittyisi salattu puoli. Tarkoituksena ei ole myöskään haikailla valistus-rationalismin perään. Kyse on siitä,

että perinteisessä kristillisessä uskossa ihme jäsentyy toisella tavalla kuin pakanallisessa ihmeuskossa. Kristillisessä uskossa ilmoituksen kautta eletään uskossa Jumalaa silloinkin, kun hän salaa itsensä tai toimii meidän mielestämme väärin tai ei ollenkaan.

Pakanallinen ihmeuskon absolutisointi jää väistämättä kapeaksi ja pinnalliseksi, kun se keskittyy ih-

**”** *Jumala tulee alas etsimään ihmistä, joka on hukassa ja pakenee Jumalaa.* **”**

meiden ja kokemusten perässä juoksemiseen ja sen Raamatun materiaalin tutkimiseen, minkä voidaan tulkita tukevan tätä hätkähtelyä. Perinteinen pakanallisen ihmeuskon absolutisointi tiivistyy keskeiseen ajatukseen, jossa manifestaatiot ja kokemukset perustelevat Pyhän Hengen läsnäolon.

Näiden lisäksi sekä yksittäiset kristityt että seurakunta kokonaisuudessa joutuvat myös kantapääopiston kurssille, jonka aiheena on kärsimys ja risti. Koska uskoviassa on kristityksi tulon jälkeenkin syntinen turmeltunut luonto aivan kuten Simon-noidallakin oli, he tarvitsevat Jumalalta paitsi anteeksiantamusta, lohdutusta ja turvaa, myös ristiä ja kärsimystä säilyttääkseen selväpäisyytensä. Näin Paavali todistaa: *”Mutta tämä aarre on meillä saviastioissa, että tuo suunnattoman suuri voima olisi Jumalan eikä näyttäisi tulevan meistä”* (2.Kor.4).

Paavalin mukaan aarteen pitää olla saviastiassa. Tarvitaan saviastia, muuten ihminen alkaa kuvitella olevansa Jumala. Tarvitaan saviastia (luominen) ja siihen inkarnaatioissa laskeutuva aarre (Herra), jotta Voima (Henki) olisi Jumalan eikä näyttäisi tulevan meistä. Saviastia pysyy saviastian myöskin Kristukseen yhdistyessään, koska Herrakin omaksui saviastian (ihmisyyden). ■

# ”TÄYTTYKÄÄ HENGELLÄ!”

✍️ MATTI VÄISÄNEN

📷 SXC/MANUM



**T**erve teologia jäsentyy aina Jumalan trinitarisuuden, Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen, mukaan. Siksi kolminaisuusoppia kutsutaan kristinuskon kuningasdogmiksi. Pyhä Henki on Jumalan kolmas persoona. Kristityille ovat tuttuja Pyhästä Hengestä puhuttaessa esimerkiksi seuraavat Raamatun käyttämät termit: Pyhän Hengen saaminen, Pyhällä Hengellä kastaminen ja Pyhällä Hengellä täytyminen. Seuraavilla riveillä esitän muutamia ajatuksia Pyhällä Hengellä täyttymisestä.

Apostoli Paavali neuvoo efesolaisia: ”Älkää juopuko viinistä, sillä siitä tulee irstas meno, vaan täytkää Pyhällä Hengellä” (Ef 5:18).

Miksi Raamattu kehottaessaan täyttymään Pyhällä Hengellä samalla varoittaa juopumasta väkijuomista? Onko uskovalla vaara sekoittaa nämä kaksi asiaa? Onko Pyhällä Hengellä ja alkoholilla muutakin yhteistä kuin se, että latinalainen sana ”*spiritus*” merkitsee molempia?

Vuosia sitten eräs ystäväni ja työtoverini koki jotain sellaista, mikä valaisee asiaa. Hän oli ollut eräällä paikkakunnalla pitämässä hengellisiä tilaisuuksia. Lauantai-iltana hän meni tovereittensa kanssa saunomaan kerrostalon saunaan. He pitivät löylyjen välillä pukuhuoneessa rukoushetken. Kuinka ollakaan Pyhä Henki yllätti heidät. Hän täytti heidät yliluonnollisella ilolla ja jakoi myös armolahjojaan. Heidän ylistäessään ylösnoussutta Kristusta pukuhuoneen oveen kolkutettiin. Sisään astui vahtimestari, joka samalla ärjäisi: ”Pullo tänne!” Veljet olivat ylistäneet Kristusta suurella äänellä. Siksi vahtimestari luuli heidän olevan juovuksissa.

Samalla tavalla ulkopuoliset erehtyivät jo ensimmäisenä helluntaina katsellessaan Pyhällä Hengellä täyttyneitä opetuslapsia: ”*Ja he olivat kaikki hämmästyksissään eivätkä tienneet, mitä ajatella, ja sanoivat toinen toisellensa: ‘Mitä tämä mahtakaan olla?’ Mutta toiset pilkkasivat heitä ja sanoivat: ‘He ovat täynnä makeata viiniä’*” (Apt 2:12–13).

## 1. MITÄ PYHÄLLÄ HENGELLÄ TÄYTTYMINEN ON?

Raamatun mukaan voimme uskovina suhtautua Pyhään Henkeen usealla eri tavalla: Voimme muhduuttaa Pyhän Hengen (Ef 4:30). Voimme vastustaa Pyhää Henkeä (Apt 7:51). Voimme sammuttaa Pyhän Hengen (1 Tss 5:19–20). Mutta me voimme myös täytyä Pyhällä Hengellä (Ef 5:18).

Kasteessa saamme Pyhän Hengen. Myös luopion teiltä Kristuksen yhteyteen palaava pääsee Pyhästä Hengestä osalliseksi uudelleen. Täytyessämme Pyhällä Hengellä Pyhä Henki saa meidät. Hän saa meissä saman johtaja-aseman, mikä Jeesuksella oli lihansa päivinä usein ensimmäisten opetuslastensa keskuudessa. Siksi Paavali neuvoo: ”Älkää juopuko viinistä, sillä siitä tulee irstas meno, vaan täytkää Hengellä” (Ef 5:18). Kreikankielessä jae sisältää ainakin kolme suurta periaatetta, jotka kaikki eivät käy ilmi suomenkielisestä Raamatusta:

*Ensiksikin* kehotus Pyhällä Hengellä täyttymiseen on *imperatiivissa* eli käskymuodossa. Käsky täytyä Pyhällä Hengellä on siis yhtä ehdoton kuin kielto olla juopumatta. Pyhällä Hengellä täytyminen ei niin ollen ole mikään ehdonvallan asia.

Ilman Pyhällä Hengellä täyttymistä voimme kyllä olla kristittyjä, jopa varmoja pelastuksestamme. Mutta ilman Pyhällä Hengellä täyttymistä emme voi palvella Jeesusta ja kärsivää ihmiskuntaa niin kuin Jumala haluaisi. Emme myöskään voi elää Jumalan tahdon mukaista elämää niin kuin meidän pitäisi. Siksi Jumala käskee meitä täyttymään Pyhällä Hengellä.

*Toiseksi* kehotus Pyhällä Hengellä täyttymiseen on alkukielessä *passiivimuodossa*. Tämä merkitsee sitä, että täyttäjänä on Jumala. Me emme siis itse täytä itseämme, vaan meidät täytetään. Pyhällä Hengellä täytyminen on sellaista, mikä tehdään meille, ei sellaista, mitä me voimme itse tehdä itsellemme tai muille. Ei siis: täytkää itsenne, vaan: täytkää, antakaa täyttää itsenne. Pyhällä Hengellä täytyminen ei ole saavutus, vaan saaminen. Se tapahtuu armosta saman periaatteen mukaan kuin pelastus ja Pyhän Hengen saaminenkin.

*Kolmanneksi* Ef 5:18:ssa oleva kehotus Pyhällä Hengellä täyttymiseen on *preesens-* eli kestopuodossa ja tarkoittaa kreikankielessä jatkuvaa tapahtumista. Toisin sanoen Raamattu kehottaa meitä täyttymään jatkuvasti Pyhällä Hengellä. Myös Apt 13:52:ssa käytetty imperfekti on kreikan kielessä kestopuoto toisin kuin suomen kielessä ja merkitsee sitä, että opetuslapset tulivat jatkuvasti ilolla ja Pyhällä Hengellä täytyiksi. (Tosin Raamattu käyttää jostakin yksittäisestä Pyhällä Hengellä täyttymistapauksesta myös aoristimuotoa, joka ilmaisee hetkellistä tapahtumaa, esim. Apt 4:31).

Pyhän Hengen uudestisyntyttävä tehtävä on vain toinen puoli Pyhän Hengen työstä. Pyhän Hengen hal-

lintavalta Pyhällä Hengellä täyttymisen kautta on toinen puoli. Jumala on tarkoittanut tämänkin kaikille omilleen.

## 2. MITEN PYHÄLLÄ HENGELLÄ TÄYTTYMINEN TAPAHTUU?

Jumala ei ole haluton täyttämään meitä Pyhällä Hengellä. Meidän ei tarvitse taivutella häntä, vaan hän joutuu taivuttelemaan meitä. Hän on halukkaampi antamaan kuin me vastaanottamaan. Jumala haluaa, mutta me emme halua tai sitten me haluamme, mutta emme ole suostuneet siihen, että esteet raivataan pois.

Meidän ei tarvitse odottaa Pyhällä Hengellä täyttymistä yhtään kauempaa kuin mitä meiltä menee siihen, että suostumme avuttomina kutsuun syntiä synniksi omassa elämässämme ja nöyryimme tulemaan niiden kanssa Jeesuksen luo. Kysymys on jokapäiväisestä parannuksesta. Pyhällä Hengellä täyttyminen ja pyhitys kuuluvat yhteen. Toinen seuraa aina toista: Pyhällä Hengellä täyttymistä seuraa aina pyhitetty elämä ja pyhitettyä elämää seuraa aina Pyhällä Hengellä täyttyminen.

Apostoli Johannes kirjoittaa: *”Jos me sanomme, ettei meillä ole syntiä, niin me eksytämme itsemme, ja totuus ei ole meissä. Jos me tunnustamme syntimme, on hän uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä”* (1 Jh 1:8–9). Synnit on siis tunnustettava, tuomittava ja hylättävä. Ne on rehellisesti kohdattava ja käsiteltävä. Tunnustaminen on synnin myöntämistä, mutta se ei ole vielä sama kuin parannus. Parannus on myös syntien anteeksi uskomista ja hylkäämistä kääntymällä Kristuksen puoleen. Martti Luther sanoo, että katumus ilman uskoa on epätoivoa.

Pyhällä Hengellä täyttymiseen sopii se, mikä sopii pelastuksen vastaanottamiseenkin. Alussa Jumala antaa

tunteita, mutta uskovan tullessa hengellisesti kypsemmäksi, kokemukset ja merkit otetaan usein pois. Äsken kääntyneelle on välttämätöntä vaeltaa näkemisessä, mutta varttunut vaeltaa uskossa. Jumalalle tuottaa iloa nähdä lastensa vaeltavan uskossa eikä näkemisessä.

Olkoon kysymys pelastuksesta tai Pyhällä Hengellä täyttymisestä, ottaakamme selkoa siitä, mitä Raamattu sanoo ja tarttukaamme siihen. Ja me saamme sen, mitä Sana lupaa. Sielunvihollinen voi väärentää kokemukset, mutta ”kirjoitettu on” tuottaa hänelle aina tappion.

## 3. MITÄ PYHÄLLÄ HENGELLÄ TÄYTTYMINEN VAIKUTTAA?

Pyhällä Hengellä täyttyminen näkyy ihmisen elämässä monella tavalla. Tärkein on läheinen yhteys Jeesukseen. Pyhällä Hengellä täytetylle saarnan kuuleminen ja Raamatun tutkiminen ei ole raskas velvollisuus. Hän tiedostaa olevansa kaikessa riippuvainen Kristuksesta. Siksi hän tekee työnsä rukouksen Hengessä.


Hedelmän kantaminen on pettämätön Pyhällä Hengellä täyttymisen merkki. Paavali kirjoittaa: *”Hengen hedelmä on rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, sävyisyys, itsensähillitseminen”* (Gl 5:22). Missä on kuvatun kaltaista vaellusta, siellä on Pyhä Henki ollut työssä.

Pyhän Hengen työ ilmenee riisumisena omasta ja pukeutumisen Kristukseen. *”Sillä kun olen heikko, silloin minä olen väkevä”* (2 Kr 12:10). Ja enemmänkin: Jumalan voima tulee jopa *”täydelliseksi heikkoudesta”* (1 Kr 12:9). Siksi Paavali kirjoittaa: *”...minä mieluummin kerskaan heikkoudestani, että Kristuksen voima asettuisi minuun asumaan”* (2 Kr 12:9), sillä *”Jumalan voima on väkevämpi kuin ihmiset”* (1 Kr 1:25). Jokaisessa Apostolien tekojen kohdassa, jossa kerrotaan opetuslasten täytyneen Pyhällä Hengellä, sano-

taan muodossa tai toisessa samalla, että he puhuivat Jumalan Sanaa rohkeasti.

## LOPUKSI

Miksi ulkopuoliset ajattelivat ensimmäisenä helluntaina Pyhällä Hengellä täytetyistä opetuslapsista ja suomalainen vahtimestari lähes 2000 vuotta myöhemmin Pyhän



**”** *Pyhän Hengen työ ilmenee riisumisena omasta ja pukeutumisen Kristukseen.”*

Hengen täyttämistä saarnamiehistä, että he ovat juovuksissa? Tai miksi Paavali varoitti efesolaisia ikään kuin Pyhällä Hengellä täyttymistä tavoittelevalla olisi vaara erehtyä ryyppäämään? Onko Pyhällä Hengellä täyttymisellä ja alkoholista juopumisella jotakin yhteistä?

Yhteistä niille on se, että molemmat näkyvät asianomaisen käytöksestä. Molemmissa tapauksissa ihmistä hallitsee toinen, häntä väkevämpi. Kumpikaan ei tee omaa tahtoaan. Juopunut kävelee ja toimii, niin kuin kuningas Alkoholi panee kävelemään ja toimimaan. Pyhällä Hengellä täytetty kulkee ja toimii, niin kuin kuningasten Kuningas Jeesus Kristus panee kulkemaan ja toimimaan.

Juopuneen ja Pyhällä Hengellä täytetyn välillä on siis myös selvä ero: Alkoholi vie ihmiseltä harkintakyvyn. Pyhä Henki sen sijaan kunnioittaa persoonallisuuttamme. Hän ei tee meistä tahdottomia ”ohjuksia”. Alkoholi saa ihmisen elämään irstaasti ja tekemään syntiä. Pyhä Henki vaikuttaa toisin. Hän ei johda syntiin, vaan irrottaa synnistä ja johdtaa pyhään elämään. ■

## FILIPPUKSEN JUMALANPALVELUSYHTEISÖ, KAJAANI

✍ MARJAANA VÄISÄNEN 📷 TUOMO HOLAPPA

**K**ainuun Filippus-yhteisö alkoi muotoutua kesällä 2006. Muutama “aktivisti” oli ensin yhteyksissä Luther-säätiön edustajiin etelässä, ja syksyllä pidettiin pari tiedotus- ja keskustelutilaisuutta, joissa kymmenkunta eri-ikäistä kiinnostunutta pohti asiaa. Myöhemmin syksyllä aloitettiin seura- ja opetustoiminta. Jo tuossa vaiheessa kainuulaisia palveli kaksi pastoria, Timoteus-yhteisön pastori Janne Koskela Oulusta ja Pietari-yhteisön pastori Kalle Väätäinen Kuopiosta.

Talven ja kevään aikana kokoonnuttiin kaupungilta vuokratuissa tiloissa. Messuja ei noissa tiloissa kuitenkaan voitu pitää, joten uusia tiloja etsittiin koko ajan. Luterilaiselta seurakunnalta tiloja ei löytynyt. Kuten monella muullakin paikkakunnalla, myös Kajaanissa yhteisö päätyi lopulta vuokraamaan tilat adventtikirkolta, ja näissä tiloissa on pidetty messuja joka toinen viikko viime vuoden kevättalvesta lähtien.

**ASKEL KERRALLAAN**

Nuori seurakunta järjestäytyi tämän vuoden maaliskuussa yhteisöksi. Nimeksi tuli äänestyksen jälkeen Filippus-yhteisö.

”Jumalanpalveluksiin osallistui vuonna 2007 keskimäärin 32,5 henkeä, ja kiistaa ja kilvoittelua käydään siitä, kuka on se vähäisin, joka lasketaan puolikkaaksi”, yhteisön vastuunkantajiin kuuluva Markus Tykkyläinen kertoo.

Tämän vuoden aikana messuissa on ollut osallistujia keskimäärin nelisenkymmentä. Tykkyläisen mukaan yhteisön kehittyminen on ollut sarja askeleita, joiden ottamiseen on tarvittu rohkeuttakin. ”Askeleita on ollut seurojen aloittaminen, jumalanpalvelusten aloittaminen ja järjestäytyminen. Seuraavana askeleena olisi pastorin kutsuminen yhteisöön, mikä mahdollistaisi toiminnan voimakkaamman kehittymisen koko Kainuun alueelle ja viikoittaiset messut nykyisen kahden viikon välein järjestettävän sijaan”, Tykkyläinen sanoo. Hän korostaa, että Filippus-yhteisön tulevaisuuteen ja kehittymiseen tarvitaan Jumalan johdatusta.

**KAIKEN IKÄISIÄ**

Kajaanissa ollaan kiitollisia Luhter-säätiölle toiminnan mahdollistamisesta. Yhteisöstä on tullut monelle hengellinen koti. Yhteisön kannatus taloudellisesti riittää ainoastaan muuttuviin kuluihin, joten ilman Luther-säätiön ja myös muiden yhteisöjen taloudellista tukea Filippus-yhteisön toiminta ei olisi mahdollista.

Toiminta pyörii Kajaanissakin vapaaehtoisin voimin. Ajan mittaan vastuunkantajia on löytynyt mukavasti: suntioringissä on neljä henkilöä ja kirkkokahveista vastaa kuusi naista kukin vuorollaan. Näin työvuoron vastuun jaksaa hyvin kantaa ja toisten palvelemisesta saa iloa. Myös uusia vastuunkantajia otetaan iloiten vastaan. Erityisesti soittotaitoisia henkilöitä rohkaitaan tarttumaan pianon koskettimistoon, kitaran kaulaan tai muuhun säestyssoittimeen.

Seurakunnan ikärakenne noudattelee Kajaanissa väestön ikärakennetta. Messuissa käy paljon iäkkäitä ihmisiä, mutta onneksi myös lapsiperheet tuovat eloa tapahtumiin. Ikärasismia ei tunneta: kaiken ikäiset kävijät otetaan iloiten vastaan. ■

**Miksi Filippus?**

Yhteisön maallikkotausta tulee esille siinä, että kun nimeä valitessa Filippuksen nimi tuli esille, luultavasti monikaan ei tiennyt, että Uudessa Testamentissa on kaksi Filippusta, joiden mukaan yhteisö olisi voinut saada nimensä. Toinen on apostoli ja toinen evankelista.

Apostoli Filippus on lyhyiden mainintojen mukaan esimerkiksi Jeesuksen seuraajasta ja evankeliumin työn tekijästä.

*Seuraavana päivänä, ollessaan lähdössä Galileaan, Jeesus tapasi Filippuksen ja sanoi hänelle: ”Seuraa minua.” Filippus oli kotoisin Betsaidasta, samasta kaupungista kuin Andreas ja Pietari. Filippus tapasi Natanaelin ja sanoi hänelle: ”Me olemme löytäneet sen, josta Mooseksen laki ja profeettojen kirjat todistavat! Hän on Jeesus, Joosefin poika Nasarettista.” (Joh 1: 43-46)*

Evankelista Filippus kantoi Apostolien tekojen mukaan vastuuta diakoniaa lähellä olevissa töissä, ja myöhemmin hän evankelioi samarialaisten keskuudessa. Myös etiopialainen hoviherra sai kuulla evankeliumin Jeesuksesta ja ottaa kasteen. Apt. 8:4-40

Jos näiden kahden Filippuksen elämästä jotain esikuvallista Kainuun Filippus-yhteisölle ottaisi, se voisi olla herkkyyys seurata Jeesusta, palvella toisia ja tehdä töitä evankeliumin eteenpäin viemiseksi. ■





## Seurakunta- ja ehtoollisyhteys löytyivät Filippus-yhteisöstä

**K**aajaanilaiset Tarja ja Veikko Törrö ovat kiitollisia. Viimeisen vuoden ajan he ovat jälleen päässeet ehtoollis- ja seurakuntayhteyteen omissa yhteisössä. Filippus-yhteisön toiminnan aloittamisessa aktiivisesti mukana ollut Veikko kertoo, ettei hän tuntenut saavansa luterilaisessa kirkossa riittävää opetusta ja myös ehtoollisyhteys puuttui.

Kun yhteisö nyt on, Tarja kertoo saavansa messusta voimia ja pitkäaikaisen siunauksen arkeen. - Oletko huomannut, että me molemmat hyräilemme alkuvuokosta sunnuntaina laulettuja virsiä? hän kysyy mieheltään. Toiveena olisikin, että messuja voitaisiin pitää Kajaanissa joka viikko eikä kahden viikon välein, kuten nykyisin.

### SEUROJA MAAKUNTAAN

Jumalanpalveluksissa käy pääasiassa kajaanilaisia, mutta myös lähikuntien asukkaita on käynyt messuissa. Törröt huomauttavat, että välimatkat ovat Kainuussa pitkiä, joten se voi rajoittaa naapurikuntalaisten osallistumista. Veikko kertoo, että hänellä on pidemmän aikaa ollut sydämellä pelastussanomien levittäminen maakuntaan. Tätä työnäkyä voisi toteuttaa esimerkiksi säätiön järjestämällä seuroilla. Luther-säätiön suuntaan hän laittaa terveisiä, että on tärkeä muistaa reunamalla olevia yhteisöjä. Etelässä lähemmäs olevilla yhteisöillä yhteydenpito on helpompaa.

### TOIVEENA OMA PASTORI

Siviilissä Veikko työskentelee UPM:n sahalla ja Tarja terveyskeskuksessa hoitajana. Heillä on kaksi lasta, 19-vuotias tytär ja 18-vuotias poika. Pariskunta on toiminut alusta alkaen yhteisössä vastuunkantajina: Veikko suntiona ja Tarja keittiöpuolella. - Olemme kiitollisia Jannesta ja Kal-



lesta sekä koko Filippus-yhteisöstä. Sunnuntain messut ovat yhtä juhlaa joka kerta, siitä kiitos kaikille, Veikko sanoo.

Tulevaisuudessa toiveena olisi vielä saada yhteisölle oma pastori. Veikko arvelee, että pysyvä oma pastori toisi turvallisuuden tunnetta. Toisaalta taloudelliset mahdollisuudet oman pastorin palkkaamiseen puuttuvat vielä. ■



Idän ja pohjoisen yhteisöjen väkeä Filippus-yhteisön isännöimässä yhteisöpäivässä Vuokatinrannassa.

### Filippus-fakta

Messu joka toinen sunnuntai kello 17.00

11.5., 25.5., 8.6., 20.7., 3.8. jne.

Väinämöisenkatu 13, Kajaani

Lapsille pyhäkoulu, kirkkokahvit

Opetusvartit messun ja kirkkokahvien jälkeen

**Tervetuloa!**

Väliin jäävinä sunnuntaina raamattupiiri

### Yhteydet:

Pastori Janne Koskela

puh 0503667747

@luthersaatio.com

Pastori Kalle Väätäinen

puh 0443331101

@luthersaatio.com

Isäntä Markus Tykkyläinen

puh 0505965482

mtykkylainen@hotmail.com

# ”LÄHETYSHIIPPAKUNTA” – MIKÄ SE ON JA MIHIN SITÄ TARVITAAN?

≡ MARTTI VAAHTORANTA

📷 SXC / HERMAN BRINKMAN



## KESÄRENKAILLAKO LOKAKUUSSA LAPPIIN?

**M**itä ajattelet perheenisästä, joka toimii seuraavalla tavalla: perhe valmistautuu lomamatkalle lokakuussa. Tarkoitus on lähteä omalla autolla Lappiin. Edessä on liki tuhannen kilometrin matka. Etelässä on vielä kohtalaisen lämmintä, mutta puut jo melkein paljaita, ja sade piiskaa katuja. Pohjoiseen on kuitenkin luvassa lunta, jota saattaa matkan varrella tulla runsaasti. Aivan varmaa se ei tosin ole.

Autossa on vielä melkein loppuun ajetut kesärenkaat. Lapset ehdottavat, että isä vaihtaisi ne nastarenkaisiin. Isän mielestä tämä on kuitenkin sopimaton ajatus: ”Kyllä Jumala meistä huolen pitää, tuli taivaalta, mitä tuli.” Ja niin perhe lähtee kesärenkailla pohjoista kohti.

Tämä on se tilanne, jossa olemme kristittyinä ja kirkkona. Edessä on pitkä matka, eikä sääennuste lupaa hyvää. Hengellinen ilmastonmuutos on täyttä päätä toteutumassa, ja odotettavissa on entistä useammin myrskyä ja paljon lunta.

Onko meidän lupa jättää tässä tilanteessa kaikki ”Herran haltuun” ja kohdata uudet tilanteet kädet ristissä ja kuluneilla kesärenkailla liukastellen? Vai olisiko oikeampaa varustautua tulevaan?

## AJOISSA TALVIRENKAAT ALLE!

Olisi se viisasta, ilman muuta. Renkaiden vaihto on itse asiassa jo käynnissä. Syntyneet ja syntyvät Luther-säätiön jumalanpalvelusyhteisöt ovat niitä nastarenkaita, joita nyt tarvitaan. Ne ovat oikeaa valmistautumista tulevaan talveen.

Nastarenkaat pitää kuitenkin olla kaikissa pyörissä. Yksi nastarengas auton alla ei vielä kesäkeliä tee. Renkaat tarvitsevat toisiaan toimiakseen kunnolla.

Ja niin on myös kirkossa. Yksittäiset Luther-säätiön jumalanpalvelusyhteisöt tarvitsevat toisiaan, ja ne yhdessä tarvitsevat muita yhteisöjä, joissa Sana puhtaasti saarnataan ja sakramentit Sanan mukaisesti toimitetaan. Eikä tässä ole varaa vetää rajaa kansankirkollisten paikallisseurakuntien ja vapaiden jumalanpalvelusyhteisöjen välille: kaikki uskolliset tarvitsevat toisiaan tulevan lumimyrskyn varalle.

## LÄHETYSHIIPPAKUNTA – NASTAT KAIKISSA RENKAISSA

”Lähetyshiippakunta” on yritys ottaa vastaan tulevat myrskyt ja selvitä siitä pyrystä, jossa jo nyt olemme. Voisiko rukouksenamme olla Ruotsin Lähetyshiippakunnan tapainen ja siihen liittyvä – onhan Luther-säätiö jo nyt osa ”Missionsprovinssia” – jumalanpalvelusyhteisöjen ja uskollisten seurakuntien yhteenliittymä, jolla on keskinäinen opin, alttarin ja saarnatuolin yhteys. Siihen kuuluvat paimenet kuuluvat samaan pappiskollegioon, ja sen suojissa kokoontunut seurakunta tunnustaa samaa oppia ja kutsuu toinen toisensa kyselemättä kylään omaan jumalanpalvelukseensa.

Ja lopulta tämä ”hiippakunta” tarvitsee myös piispan. Piispan hiipasta hiippakunta nimensäkin saa!

Tosin jokainen paimen on piispa omassa seurakunnassaan, ja papitkin ovat seurakunnan ”omaisuutta” eli kirkkoäidin lapsia. Oikea Kirkko tulee näkyviin yhdessä ainoassa jumalanpalvelusyhteisössä.

Silti on tarpeellista ja Pyhän Hengen hyvää johdatusta, että paimenillakin on esipaimenensa ja seurakunnilla kaitsija, jolla on hoidettavanaan ne kaikki tai useampia niistä. Sillä tavoin tulevat omalla paikallaan puurtavat paimenet hoidetuiksi ja opissa vahvistetuiksi. Sillä tavalla Herramme rukous, ”*että he olisivat yhtä*” (Joh. 17:11), toteutuu yhden pienen askeleen verran näkyvällä tavalla tässä riitojen ja hajaannuksen maailmassa.

Ja lopulta me tarvitsemme myös niitä, jotka vihkivät seurakunnan kutsumia palvelijoita, uusia paimenia jumalanpalvelusyhteisöille. Pitemmän päälle ei ole hyvä, jos vihkivä piispa asuu kaukana niistä paimenista, jotka hän vihkii ja joita hänen tulee paimentaa, ja näiden seurakunnista, joiden kieltäkään hän ei osaa. Tarvitsemme siis suomea ja ruotsia taitavan piispan johtamaan suomalaista Lähetyshiippakuntaa. Sillä talvi on tulossa, ja lunta luvassa. ■



**Heinola:**

Sunnuntaina klo 15. Pääsinniemen rukoushuoneella, Jousantie. 25.5.

**Helsinki: Markus-yhteisö**

Joka sunnuntai klo 11. Annankatu 7.

**Hämeenlinna: Matteus-yhteisö**

Joka suunnuntai klo 11. Tykistö-tie 13. (ei messua 6.7. ja 13.7.)

**Imatra:**

Sunnuntaisin klo 15. Teppanalan rukoushuoneella. 8.6.; 10.8.; 14.9.

**Joensuu: Nehemia-yhteisö**

Sunnuntaisin klo 11. Tikkamäentie 8. 18.5.; 25.5.

**Kajaani: Filippus-yhteisö**

Sunnuntaisin klo 17. Väinämöisenkatu 13. 25.5.; 8.6.; 20.7.; 3.8.; 18.8.

**Kokkola:**

Sunnuntaisin klo 17. Teollisuuskatu 1. 25.5.; 8.6.; 13.7.

**Kouvola: Paulus-yhteisö**

Joka sunnuntai klo 11. Väinöläntie 21.

**Kuopio: Pietari-yhteisö**

Joka sunnuntai klo 11. Saastamoisenkatu 10.

**Lahti: Samuel-yhteisö**

Sunnuntaisin klo 10. Diakonialaitoksen Betel-salissa, Sibeliuksenkatu 6B. 25.5.; 15.6.

**Mikkeli: Tiitus-yhteisö**

Sunnuntaisin klo 17. Rouhialankatu 2. 18.5.; 1.6.; 15.6.; 6.7.; 20.7.; 27.7.; 10.8.

**Oulu: Timoteus-yhteisö**

Joka sunnuntai klo 10:30. Tuulimyllynkatu 18.

**Pori: Sakkeus-yhteisö**

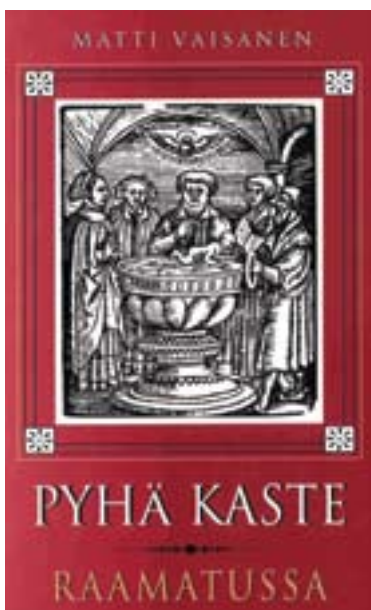
Joka sunnuntai klo 11. Karhunkatu 13.

**Seinäjoki: Luukas-yhteisö**

Joka sunnuntai klo 11. Kauppaneliö 13 as. 3.

**Tampere: Johannes-yhteisö**

Joka sunnuntai klo 16. Metodistikirkossa, Lapintie 4. (ei messua 6.7. ja 13.7.)



## UUSI PAINOS!

*Luther-säätiö julkaisee pitkään loppuunmyydyistä TT Matti Väisänen kirjasta Pyhä kaste Raamatussa uuden tarkistetun painoksen. Kirja ilmestyy kesäkuussa.*

*Kirjan OVH-hinta on 33 EUR.  
Ennakkotilaaajille 30 EUR (sisältää postituksen)!*

*Tilaukset toimituksesta!*

*p.041-5077283*

*juhana.pohjola@luthersaatio.com*

**Pyhäkön Lamppu**

Päätoimittaja: Juhana Pohjola

Toimitusavustajat: Petri Hiltunen, Sakari Korpinen,  
Janne Koskela (etunimi.sukunimi@luthersaatio.com)

Toimitus: 041-5077283

Taitto: Forceimage Ay. (www.forceimage.com)

Paino: Myllypaimo Oy

ISSN 1457-9901

Nordea 101230-209260

# KASVAMASSA JA KASVATTAMASSA

☞ MARKKU SUMIALA

Sakkeus-yhteisön viikottainen messu Porin Adventtikirkossa on päässyt hyvään alkuun. Lukukappaleiden jälkeen Markku-paimen kutsuu pyhäkoulun opettajat alttarin eteen, kirkon penkistä nousee nuori aviopari syöttämään pyhäkouluksentilän ja johdattamaan lapset pyhäkouluun. Ei ole tavallista, että nuoret parit käyvät yhdessä jumalanpalveluksissa ja kantavat siellä vastuuta. On syytä kysyä keitä he ovat, ja miten he ovat löytäneet tiensä Sakkeus-yhteisön jumalanpalvelukseen.

Jukka Salo, Kokemäeltä kotoisin oleva rakennustekniikan opiskelija Porin Ammattikorkeakoulusta kertoo tiestään.

– ”Tuuk sää messuun?” Näin ystäväni pyysi minua Väinölän kirkossa pidettyyn Luther-säätiön messuun. Lähdin mukaan ja kihlattuni Ellimari seurasi perässä. Kun messut siirtyivät Adventtikirkolle ja tulivat vakituisiksi, olimme alusta asti mukana siellä. Samoihin aikoihin aloimme vakituisesti viettää viikonloppuja Porissa ja koska mikään muukaan seurakunta ei vielä ollut tullut tutuksi, tuli Luther-säätiön jumalanpalvelusyhteisöstä kotiseurakuntamme.

– Synnyin uskovaan perheeseen. Pienestä pitäen olen käynyt jumalanpalveluksissa ja pyhäkoulussa. Rippikoulun kävin Karkun Evankelisella Opistolla, jonka jälkeen kävin isoskoulutuksen Kokemäellä. Olen käynyt lapsesta asti Sley'n tilaisuuksissa ja viimeaikoina myös rukoilevaisten nuorten tapahtumissa. Molemmista herätysliikkeistä käy väkeä

myös Sakkeus-yhteisön messuissa, Jukka kertoo hengellisestä taustastaan

Samoin Kokemäeltä kotoisin oleva Ellimari kertoo omasta tiestään Sakkeus-yhteisöön.

– Usko on juurtunut minuun jo lapsena, kun olen saanut kasvaa uskovassa kodissa. Kirkossa ja pyhäkoulussa käynti on ollut tuttua pienestä asti. Rippikoulun jälkeen kävin isos- ja kerhonoijaajakoulutuksen, jonka jälkeen olen ollut aktiivisesti mukana seurakunnan toiminnassa. Luther-säätiöön tulin Jukan mukana ja kun järjestäydymme Sakkeus-yhteisöksi niin aloitin yhtenä pyhäkoulunopettajista. Pyhäkoulutyö on mielestäni tärkeää ja haluan jakaa edelleen sitä hyvää mitä olen itse aikani omasta pyhäkoulustani saanut. Lapsien kanssa toimiminen tuntuu minusta luontevalta.

Molemmat toimivat Sakkeus-yhteisön ”hupitoimikunnassa”, jonka tehtävänä on suunnitella yhteisöä rakentavia oheistoimintoja, joita ovat olleet mm. talvipäivä Karkussa ja nokipannukahvit Yyterissä. Ellimari ja Jukka ovat kanttorimme Anneli Vaahtorannan johtamassa Sakkeus-kuorossa, joka avustaa messussa kerran kuukaudessa. Messun jälkeen he osallistuvat vuorollaan kirkkotilojen siivoamiseen. Näiden toimien lisäksi Jukka on hallituksessa.

– Toivomme jatkossakin kuulevamme selkeää ja luotettavaa sanan opetusta. Odotamme myös jatkuvuutta yhteisön toimintaan, jotta tulevaisuudessakin on paikka missä voi kokoontua kuulemaan sanaa ja viettämään ehtoollista turvallisin mielin. ■

